

RECHTSPRAAK

Geen recht op financiële vergoeding niet-genoten ATV-dagen, tenzij overeengekomen in CAO of arbeidsovereenkomst

Werknemers vorderen uitbetaling van niet-genoten ATV-uren. Zij baseren hun vordering op analoge toepassing van artikel 7:641 BW, althans de systematiek van de wet, alsmede uitleg van de op hun arbeidsovereenkomst van toepassing zijnde CAO Slijterijen. Het hof heeft de vorderingen afgewezen.

De Hoge Raad oordeelt als volgt. Zoals de Hoge Raad heeft overwogen in zijn arrest van 6 februari 1998, nr. 16509, LJN ZC2572, NJ 1998, 351, zijn ATV-regelingen in het algemeen in het leven geroepen om het verlies van arbeidsplaatsen tegen te gaan en nieuwe arbeidsplaatsen te creëren. Het oordeel van het hof dat dit ook de strekking is van de onderhavige ATV-regeling, is in cassatie niet bestreden. Het voorgaande brengt mee dat de onderhavige regeling niet, zoals de vakantieregeling, ten doel heeft de werknemer in verband met de werkbelasting die op hem drukt, betaald verlof te verschaffen. De in de wet opgenomen bepalingen betreffende vakantiedagen zijn derhalve op de onderhavige ATV-regeling niet van toepassing, ook niet naar analogie. Voor het antwoord op de vraag of de werknemer op wie zo'n ATV-regeling van toepassing is, aanspraak kan maken op een geldelijke vergoeding voor niet genoten ATV-dagen, is derhalve in beginsel bepalend wat partijen te dien aanzien zijn overeengekomen, dan wel wat te dien aanzien is bepaald in een op hun arbeidsovereenkomst van toepassing zijnde collectieve arbeidsovereenkomst. De regeling van de arbeidstijdverkortung in de CAO kent de werknemer geen vergoeding toe voor niet genoten roostervrije uren. Het is niet aannemelijk dat dit op een omissie berust. Uit diverse CAO-bepalingen blijkt dat rekening is gehouden met ATV. Het toekennen van een geldelijke vergoeding zou bovendien niet passen bij de doelstelling van de regeling. Deze is immers niet om de werknemer een voordeel toe te kennen in de vorm van betaald verlof, doch om extra arbeidsplaatsen te creëren. Op grond van dit een en ander moet worden aangenomen dat uit de in de CAO opgenomen regeling volgt dat de werknemer geen aanspraak heeft op een geldelijke vergoeding voor niet genoten roostervrije uren/ATV-dagen. Anders dan werknemers stellen volgt een algemene vergoedingsplicht niet uit de systematiek van de wet.

Volgt verwerping van het cassatieberoep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-10-2009

ECLI: ECLI:NL:HR:2009:Bl9633

Zaaknummer: 07/13487

Wetsartikelen: 7:641 BW en 7:611 BW